UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Leocharem de hæreditate

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1565

Visual Library

introductus ad Curiales, non meos ſed Eubulidæ, Hagniæ, & Macartati: & cum introduceretur, cæteri Curiales clàm ſuffragia ferebant. Macartatus autem aperto ſuffragio decernebat, rectè introduci filium Eubulidæ puerum hunc, cùm victimam tangere nollet, aut ab ara abducere, ſéque reddendæ rationi reddere obnoxium: ſed & parte carnium à puero hoc accepta, vt & alij Curiales, abiit. Exiſtimate igitur, Iudices, puerũ hunc ante vos iacere ſupplicem pro defunctis Hagnia & Eubulide, & cæteris ab Hagnia oriũdis: atque illos ipſos vobis ſupplicare, Iudices, ne ſua familia extinguatur ab immanibus iſtis belluis: quæ cum ſint è Stratiana familia, & Hagniana fuerunt nunquam: neque permittatis iſtis tenere aliena: ſed ea reſtituere cogatis in Hagnianam familiam, cognatis Hagniæ. Ego igitur & illis opitulor defunctis, & legibus hiſce de rebus latis. Vos autem oro, Iudices, obſcro & obteſtor, ne vel puero huic inſultari patiamini ab iſtis, vel maiores eius magis etiam deſpici: qui nunc contempti erunt, ſi iſtis obtinuerint quæ volunt. ſed leges tuemini, & defunctos curate, ne eorum familia extinguatur. Quæ ſi feceritis: & quæ æqua ſunt, & pro veſtra fide, & vobis ipſis vtilia decernetis.

ARGVMENTVM ORATIONIS ADuerſus Leocharem de hæreditate.

ARchiada ſine liberis defuncto, Leocrates hæreditatem cepit, quòd & cognatus eius eſſet, & ſe ab Archiada adoptatum eſſe diceret: ac ad tempus eam ipſe tenuit. Deinde filio ſuo Leoſtrato, ſuo Archiadæ adoptato, familia cedit, & in ſuam redit, quaſi ea res lege liceret. Idem fecit etiam Leoſtratus: & pro ſe in Archiadæ familia relicto filio nomine Leocrate ipſe in ſui naturalis patris familiam rediit. Poſtremus igitur hic Leocrates Archiadæ adoptatus, orbus deceſſit: cuius hæreditatem adiit Ariſtodemus, aſſerens, ſe genere proximum eſſe Archiadæ, cuius ab initio illa fuerit: & propter illum Leocrati poſtremo adoptiuorum. Leochares autem defuncti frater de hæreditate contendens, in primis ille quidem adoptione nititur, vt filius Leocratis adoptiuus: ſed tamen etiam ſe Archiadæ cognatum eſſe aſſerit. Is verò qui Ariſtodemum defendit, generis propinquitatem Ariſtodemo dare hæreditatem: adoptionem autem commenticiam eſſe affirmat. Neque enim viuens, inquit, Leocrates ſibi Leocharem adoptauit, vt leges pręcipiunt: ſed ſub eius obitum, vt nos bonis fraudaremur, contra leges facta eſt adoptio. Orationem habet Ariſtodemi filius.

DEMOSTHENIS ADVERSVS LEOCHAREM DE hæreditate Oratio, Hieronymo Vvolfio interprete.

Commendatio ſui, cũ inſectatione mẽdacii aduerſariorum.

CVlpa Leocharis fit, Iudices, vt & ipſe in ius vocetur, & ego adoleſcens apud vos verba faciam: quòd eas hæreditates capere ſtudet, quæ nihil ad ipſum attinent, & propter eas falsò apud prætorẽ teſtificatus eſt. Nobis enim neceſſe fuit, cũ lex genere proximis propinquitatis ius tribuat, vt Archiadæ cognatis, qui ab initio hęreditatem reliquit: cauere, ne eius familia extingueretur: vel hæreditas ad eos deuolueretur, ad quos

A φράτορας, οὐκ εἰς τοὺς ἐμοὺς, ἀλλ' εἰς τοὺς εὐβουλίδου, καὶ ἁγνίου, καὶ μακαρτάτου τουτουΐ. καὶ ὅτε εἰσήγετο, οἱ μὲν ἄλλοι φράτορες κρύβδην ἔφερον τὴν ψῆφον. οὑτοσὶ δὲ μακάρτατος φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο ὀρθῶς εἰσάγεσθαι εὐβουλίδῃ υἱὸν τὸν παῖδα τουτονί, οὐκ ἐθελήσας ἅψασθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπαγαγεῖν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ὑπεύθυνον αὑτὸν ποιήσας· ἀλλὰ καὶ τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς τουτουί, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. νομίζετε δὴ τὸν παῖδα τοῦτον, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι περὶ τῶν τετελευτηκότων, ἁγνίου καὶ εὐβουλίδου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ τοῦ ἁγνίου, καὶ ἱκετεύειν αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς δικαστάς, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται αὐτῶν ὁ οἶκος ὑπὸ τῶν μιαρῶν τούτων θηρίων, οἵ εἰσιν ἐκ τοῦ στρατίου οἴκου, ἐκ δὲ τοῦ ἁγνίου οὐδὲ πώποτ' ἐγένοντο. μηδ' ἐπιτρέψητε τούτοις ἔχειν τὰ μὴ προσήκοντα, ἀλλ' ἀποδοῦναι ἀναγκάζετε εἰς τὸν ἁγνίου οἶκον τοῖς προσήκουσι τοῖς ἁγνίου. B ἐγὼ μὲν οὖν ἐκείνοις τε βοηθῶ τοῖς τετελευτηκόσι, καὶ τοῖς νόμοις, τοῖς περὶ τούτων κειμένοις. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀντιβολῶ, μὴ περιίδητε, μήτε τὸν παῖδα τουτονὶ ὑβρισθέντα ὑπὸ τούτων, μήτε τοὺς προγόνους τούτου ἔτι μᾶλλον καταφρονουμένους, οἳ νῦν καταπεφρόνηνται, ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται. ἀλλὰ τοῖς τε νόμοις βοηθεῖτε, καὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελεῖσθε, ὅπως μὴ ἐξερημωθῇ αὐτῶν ὁ οἶκος. καὶ ταῦτα ποιοῦντες, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ τὰ εὔορκα, καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΛΕΩχάρην περὶ τοῦ κλήρου λόγου·

ΑΡχιάδου τελευτήσαντος ἄπαιδος, λεωκράτης κατέσχε τὸν κλῆρον, συγγενής τε ὢν αὐτοῦ, καὶ εἰσπεποιῆσθαι λέγων ὑπὸ ἀρχιάδου. καὶ μέχρι μέν τινος αὐτὸς κατεῖχεν. ἔπειτα τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ λεώστρατον εἰσποιήσας ἀνθ' αὑτοῦ τῷ ἀρχιάδῃ, ἐξίσταται τοῦ οἴκου, καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀνεχώρησεν, ὡς ἄδειαν δεδωκότος * τούτῳ τοῦ νόμου. ἐποίησε δὲ * τοῦτο ὁ λεώστρατος, καὶ ἀνθ' αὑτοῦ καταλιπὼν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιάδου παῖδα λεωκράτην καλούμενον, ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τὴν C οἰκίαν τὴν τοῦ φύσει πατρός. ὁ μὲν δὴ λεωκράτης, ὁ τελευταῖος εἰσποιηθεὶς τῷ ἀρχιάδῃ, τέθνηκεν ἄπαις. προσελήλυθε δὲ τῷ κλήρῳ ἀριστόδημος, λέγων ἐγγυτάτω τῷ γένει εἶναι τῷ ἀρχιάδῃ, οὗπερ ἦν ὁ κλῆρος ἐξ ἀρχῆς, καὶ δι' ἐκεῖνον, τῷ λεωκράτει, τῷ τελευταίῳ τῶν εἰσποιηθέντων. λεωχάρης δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ τεθνηκότος ἀμφισβητεῖ τοῦ κλήρου, τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενος ποιήσει, ὡς υἱὸς ποιητὸς ὢν τοῦ λεωκράτους. φάσκων δὲ εἶναι καὶ συγγενὴς ἀρχιάδου. ὁ δὲ ὑπὲρ ἀριστοδήμου λέγων, ἐπιδείκνυσι τὴν μὲν τοῦ γένους ἀγχιστείαν ἀριστοδήμῳ διδοῦσαν τὸν κλῆρον, τὴν δὲ ποίησιν * παραπλησίαν οὖσαν· οὐ γὰρ ζῶν φησὶν ὁ λεωκράτης ἐποιήσατο παῖδα τὸν λεωχάρην, καθάπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν, ἐπ' ἀποστερήσει τῆς οὐσίας παρὰ τοὺς νόμους ἡ εἰσποίησις γίνεται. λέγει δὲ τὸν λόγον ὁ τοῦ ἀριστοδήμου υἱός.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗΝ περὶ κλήρου λόγος.

ΑΙΤΙΟΣ μέν ἐστι λεωχάρης οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦ δὲ αὐτὸν κρίνεσθαι, καὶ ἐμὲ νεώτερον ὄντα λέγειν ἐν ὑμῖν, ἀξιῶν κληρονομεῖν ὧν οὐ προσήκει αὐτῷ, καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. ἡμῖν μὲν γὰρ ἀναγκαῖον ἦν, τοῦ νόμου τὰς ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένους ἀποδιδόντος, οὖσιν οἰκείοις ἀρχιάδου, τοῦ ἐξ ἀρχῆς καταλιπόντος τὸν κλῆρον, μήτε τὸν οἶκον ἐξερημωθέντα τὸν ἐκείνου περιιδεῖν, μήτε τῆς οὐσίας ἑτέρους κληρονομήσαντας, οἷς οὐδ' ὁπωσοῦν προσήκει.

στήκει. οὑτοσὶ δὲ οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν, οὔτ' εἰσποιηθεὶς κατὰ τοὺς νόμους, ὡς ἐγὼ δείξω, διαμεμαρτύρηκεν οὕτω τὰ ψευδῆ προπετῶς, ἀφαιρούμενος ἡμῶν τὴν κληρονομίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, βοηθῆσαι τῷδε πατρὶ τούτῳ καὶ ἐμοί, ἐὰν λέγωμεν τὰ δίκαια· καὶ μὴ περιιδεῖν πένητας ἀνθρώπους καὶ ἀσθενεῖς, καὶ καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. ἡμεῖς μὲν γὰρ ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν· οὗτοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι διατετελέκασιν. εἰκότως, οἶμαι. ἐκ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων ῥᾳδίως ἀναλίσκουσιν, ὥστε καὶ τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ πολλοὺς πεποιῆσθαι. ὁ δὲ πατὴρ οὑτοσί, εἰρήσεται γάρ,* ἅμα τῆς πενίας, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ τοῦ ἰδιώτης εἶναι φανερὰς ἔχων τὰς μαρτυρίας, ἀγωνίζεται. διατελεῖ γὰρ ἐν πειραιεῖ κηρύττων. τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον ἀπορίας ἀνθρωπίνης τεκμήριον, ἀλλὰ καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ πραγματεύεσθαι. ἀνάγκη γὰρ* ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. ἃ δεῖ λογιζομένους ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι εἰ μὴ τῷ δικαίῳ ἐπιστεύομεν, οὐκ ἄν ποτε εἰσήλθομεν εἰς ὑμᾶς. περὶ μὲν οὖν τῶν τοιούτων, προϊόντος τοῦ λόγου σαφέστερον ἀκούσεσθε. ὑπὲρ αὐτῆς δὲ τῆς διαμαρτυρίας καὶ τοῦ ἀγῶνος ἤδη νομίζω δεῖν διδάσκειν. εἰ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τῆς μαρτυρίας αὐτῆς λεωχάρης ἔμελλεν ἀπολογούμενος δείξειν ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος ἀρχιάδου· οὐδὲν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων, οὐδ' ἄνωθεν ἡμᾶς ἐξετάζειν τὸ γένος τὸ ἡμέτερον. ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν διαμεμαρτυρημένα ἕτερον τρόπον ἔχει, ὁ δὲ πολὺς τοῦ λόγου τουτοισὶν ἔσται, ὡς εἰσεποιήθησαν, καὶ κατὰ τὴν ἀγχιστείαν γνήσιοι ὄντες, δικαίως ἂν τῆς οὐσίας κληρονομοῖεν· ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ ταῦτα μικρῷ ἄνωθεν τὰ περὶ τοῦ γένους ὑμῖν διεξελθεῖν. ἐὰν γὰρ τοῦτο σαφῶς μάθητε, οὐ μὴ παρακρουσθῆτε ὑπ' αὐτῶν τῷ λόγῳ. ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀγὼν οὑτοσὶ κλήρου διαδικασία. ἀμφισβητεῖται δὲ παρὰ μὲν ἡμῶν, κατὰ γένος ἡ ἀγχιστεία· παρὰ δὲ τούτων, κατὰ ποίησιν. ὁμολογοῦμεν δ' ἐναντίον ὑμῶν, δεῖν τὰς ποιήσεις κυρίας εἶναι, ὅσαι ἂν κατὰ τοὺς νόμους δικαίως γένωνται. ὥστε ταύτας τὰς ὑποθέσεις μεμνημένοι, ἂν δείξωσιν ὑμῖν διδόντας τοὺς νόμους αὐτοῖς ἃ διαμεμαρτυρήκασι, ψηφίσασθε αὐτοῖς τὸν κλῆρον, καὶ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν νόμων μὴ ὑπάρχῃ, δίκαια δὲ καὶ φιλάνθρωπα φαίνωνται λέγοντες,* δὲ ὅμως συγχωροῦμεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι κατὰ γένος ἐγγύτατα ὄντες, οὐ μόνον τούτῳ* ἐνισχυριζόμεθα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι· πρῶτον μὲν ὑμᾶς ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ γένους διδάξομεν, ὅθεν ἐστὶν ὁ κλῆρος. νομίζω γάρ, ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς οὐδενὸς ἀπολειφθήσεσθαι. τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί, γίνονται εὐθυμάχῳ τῷ ὀτρυνεῖ υἱεῖς τρεῖς, μειδυλίδης, καὶ ἄρχιππος, καὶ ἀρχιάδης· καὶ θυγάτηρ, ᾗ ὄνομα ἦν ἀρχιδίκη. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῖς, τὴν μὲν ἀρχιδίκην ἐκδιδόασι λεωστράτῳ ἐλευσινίῳ. αὐτῶν δὲ τριῶν ὄντων, ὁ μὲν ἄρχιππος τριηραρχῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐν μηθύμνῃ. ὁ δὲ μειδυλίδης οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον γαμεῖ μνησιμάχην λυσίππου τοῦ κριωέως θυγατέρα. καὶ γίγνεται αὐτῷ θυγάτηρ, ᾗ ὄνομα κλειτομάχη. ἣν ἐβουλήθη μὲν ἐκεῖνος ἀγάμῳ τῷ ἀδελφῷ ὄντι τῷ ἑαυτοῦ ἐκδοῦναι· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀρχιάδης οὐκ ἔφη προαιρεῖσθαι γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν ἀνέμητον διὰ ταῦτα συγχωρήσας εἶναι, ᾤκει καθ' αὑτὸν ἐν τῇ σαλαμῖνι· οὕτως ἤδη ὁ μειδυλίδης ἐκδίδωσι τὴν αὑτοῦ θυγατέρα ἀριστοτέλει παλληνεῖ, τῷ πάππῳ τῷ ἐμῷ, καὶ γίνονται ἐξ αὐτοῦ υἱεῖς τρεῖς, ἀριστόδημός τε οὑτοσί, ὁ πατὴρ ὁ ἐμός, καὶ ἀβρώνιχος ὁ θεῖος καὶ μειδυλίδης, ὃς νῦν τετελευτηκὼς τυγχάνει.

A minimè pertineret. Iſte autem cum nec genere ſit defuncti filius, nec legibus adoptatus, vt ego oſtendam: adeò temerè falſum teſtificatus eſt. & nobis eripuit hæreditatem. Oro autem vos, Iudices, vt & patri huic meo & mihi opem feratis, ſi quæ æqua ſunt dixerimus: neque negligatis homines pauperes & inopes, & iniqua factione potentum oppreſſos. Nos enim veritate freti, huc ingreſſi ſumus, bene agi nobiſcum putantes, ſi quis nos frui legum præſidiis patiatur. Iſti autem factionibus & largitionibus niti non deſtiterunt. Neque verò mirum. De alieno enim ſumptus haud grauatè faciunt. Proinde & ſuæ cauſæ defenſores & falſos teſtes multos compararunt. Pater verò meus (dicetur enim)* vnà cum paupertate, vt vos omnes noſtis, & imperitia rerũ, manifeſtis teſtimoniis pugnat. Nam in Piræço prçconium factitat: id quod non modò paupertatis argumẽtum, ſed & occupationis eſt, quæ lites ſectari prohibeat. Qui enim talem quæſtum facit: eum neceſſe

B eſt totos dies in foro eſſe. Quæ vos reputãtes, cogitabitis, nos, niſi iuſtitia freti eſſemus, nunquã in conſpectum veſtrum fuiſſe prodituros. Sed quæ huius generis ſunt, progreſſu orationis clarius audietis. De ipſa aũt conteſtatione & cauſa, nunc videtur eſſe diſſerendum. Quòd ſi, Iudices, ex ipſa conteſtatione Leochares petiturus defẽſionem, atque oſtenſurus eſſet, ſe germanum eſſe Archiadæ filium: nihil opus eſſet multis verbis: neque neceſſarium, nos à primordio inde noſtrũ genus percenſere. Sed quia ſe conteſtatio aliter habet, atque iſti maximam orationis partem in eo conſument, ſe adoptatos eſſe: & cùm germani filij ſint, ratione propinquitatis iure percepturos hæreditatem: neceſſe nobis eſt, Iudices, propter has cauſas, paulò altius genus noſtrũ vobis exponere. hoc n. perſpicuè cognito, verbis eorum non decipiemini. Nam hæc controuerſia, diſceptatio eſt de hæreditate. In eam verò agimus nos, ratione generis & propinquitatis. iſti, ratione adoptationis. Confitemur autem coram vobis, ratas eſſe oportere adoptiones, quæ legib. ritè factæ fuerint. Quare vos horum fundamentorũ memores, ſi oſtenderint vobis, leges ea permittere quæ ipſi conteſtati ſũt, decernitote eis hæreditatem.

C Sin legibus id quidẽ demonſtrare non poterunt, ſed æqua tamen & humana dicere videbuntur: etiam ſic concedimus. Vt autem ſciatis nos genere eſſe proximos, neque eo niti ſolùm, ſed & cæteris omnibus: primùm vos de ipſo genere docebimus, vnde hæreditas eſt. Exiſtimo enim, ſi hanc cauſæ partem liquidò cognoueritis, fore, vt nec cæterorum quicquam vos prætereat. Principio, Iudices, nati ſunt Euthymacho Otrynenſi, filij tres, Midylides, Archippus, Archiades: & filia: cui nomen fuit Archidice. Hi patre defuncto, Archidicem Leoſtrato Eleuſinio collocant. Ex ipſis verò tribus, Archippus triremi præfectus, Methymnæ diem obiit. Midylides non multo pòſt tempore, ducit Mneſimacham Lyſippi Crioenſis filiam: eique filia naſcitur, nomine Clitomacha: quam ille voluit fratri ſuo, qui cœlebs erat, dare. Cum autem Archiades ſibi non eſſe in animo vxorem ducere, diceret: ſed & patrimonium propterea indiuiſum eſſe paſſus, ſeorſim Salamine habitaret, ſic tãdem Midylides ſuam filiam Ariſtoteli Pallenenſi deſpondet, auo meo: è quo naſcuntur filij tres, Ariſtodemus pater hic meus, Habronychus patruus, & Midylides qui nunc obiit.

Expoſitiò generis, vnde eſt hęreditas: qua conſtat Ariſtodemũ Archiadæ genere eſſe proximũ;

Ac generis quidem noſtri propinquitas, in quo eſt hæreditas, ſic ferè habet, Iudices. Archiadæ enim nos à viris ſumus genere proximi: & quoniā eius hæreditatem hac lege poſtulamus, neque genus eius extingui patimur, apud prætorem in hæreditatem egimus. Iſti autem, qui bona per iniuriam detinent, nunc conteſtati ſunt in vniuerſum quidem adoptione nitentes, ſed & cognatos eſſe ſe dictitantes: ſed de ea adoptione quo pacto ſe habeat, perſpicuè vos poſtea docebimus. De genere autem, non eſſe eos propinquiores nobis, id vobis cognoſcendum eſt. Vnum igitur in confeſſo eſt, inter hæredes potiores eſſe mares, & maribus progenitos. Simpliciter enim à virili ſtirpe proximis, ſi liberi nulli ſunt, lex hæreditates reſtituit. Hi verò nos ſumus. Sine liberis enim deceſſiſse Archiadem conſtat. Ei autem nos à virili, atque adeò etiam à muliebri ſtirpe iidem nos proximi ſumus. Midylides enim frater fuit Archiadæ. Midylidæ autem filia, mei patris mater. Proinde Archiades, cuius hæreditatem vendicamus nunc, mei patris matri patruus fuit: à viris cognatione orta, nō ea à mulieribus. Leoſtratus autem iſte & remotior eſt genere, & à muliebri ſtirpe, Archiæ coniunctus. Leocratis enim auia paterna, ſoror fuit Archiadæ illius, & Midylide: à quibus nos oriundi, hæreditatem poſtulamus. Pimùm igitur, Iudices, genus noſtrum ita ſe habere, vti dicimus, vt appareat, teſtimonia vobis legētur. Deinde lex ipſa, quæ & familiis, & à virili ſtirpe proximis, hæreditates tribuit. Capita enim controuerſiæ, & ea de quibus iurati pronunciabitis, hæc ferè ſunt. Voca mihi teſtes huc, & legem recita.

TESTES. LEX.

Quæ igitur ad genus, & iſtorum & noſtrum, attinent, ſic habent, Iudices. Proinde qui ipſis teſtimoniis oſtenderunt, ſe eſſe genere propiores, hæreditatē percipere debent, neq conteſtati deſperatio potior eſſe inſtitutis veſtris. Nam ſi adoptione nitūtur, nos ea vti facta ſit, oſtendemus. Cùm autem filius adoptiuus, orbus vtique obierit, & familia illius vſque ad noſtram actionem deſerta fuerit: an non & genere proximos hæreditatem recuperare, & vos non ad decipiendum optimè inſtructis, ſed affectis iniuriâ ciuibus opem ferre par eſt? Nam ſi in noſtra poteſtate eſſet, oſtenſo genere, & ipſa conteſtatione, deſcendere, eorúmque nihil quæ diximus, plura verba requireret: vobis diutius moleſti non eſſemus. Poſtquam autem iſti legib. nō nitūtur: ſed eo, quòd ſuperioribus temporibus rerum aliquid antè occuparunt & interceperunt, & in bona inuaſerūt, his argumentis vtentes, ſe adiſſe hęreditatem dicent: neceſſarium ſanè eſt etiam de his dicere, atque oſtendendum, iſtos omnium hominum eſſe violentiſſimos. Nam ab initio, Iudices, elocant ſororem ſuam Midylides & Archiades Leoſtrato Eleuſinio. Pòſt è filia illius elocatę, ſororis illorum, naſcitur Leocrates, pater Leoſtrati. Cōſiderate, vt vnus de multis in Archiadæ cognationē iſte pertineat, de quo cōteſtatus eſt? Quæ cū ita ſe haberēt, Archiades matrimoniū nō cōtrahit. Midylides autem frater eius, auus iſtius, vxorem ducit: & quia nōdū patrimoniū partiti erāt, ſed vterque habebat quantū ſatis eſſet, Midylides in vrbe permanet,

καὶ ἡ μὲν τοῦ γένους ἀρχαία τοῦ ἡμετέρου ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ κλῆρος, σχεδὸν οὕτως ἔχει, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀρχιάδῃ γὰρ πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἦμεν γένει ἐγγυτάτω. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἀξιοῦντες τῆς ἐκείνου οὐσίας κληρονομεῖν, καὶ τὸ γένος μὴ περιϊδεῖν ἐξερημωθὲν, ἐλάχομεν πρὸς τὸν ἄρχοντα τοῦ κλήρου. οὗτοι δὲ ἔχοντες οὐ δικαίως τὰ χρήματα, διαμεμαρτυρήκασι νυνὶ, τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει, φάσκοντες δὲ καὶ συγγενεῖς εἶναι. περὶ οὖν ταύτης τῆς εἰσποιήσεως ὃν τρόπον ἔχει, σαφῶς ὕστερον ὑμᾶς διδάξομεν. περὶ δὲ τοῦ γένους, ὡς οὐκ εἰσὶν ἡμῶν ἐγγυτέρω, τοῦτο δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς. ἓν μὲν οὖν ὁμολογεῖται, τὸ κρατεῖν τῶν κληρονόμων τοὺς ἄρρενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων. ἁπλῶς γὰρ τοὺς ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, ὅταν μὴ παῖδες ὦσιν, ὁ νόμος τὰς κληρονομίας ἀποδίδωσιν. οὗτοι δ' ἐσμὲν ἡμεῖς. ἄπαις μὲν γὰρ ὁ ἀρχιάδης ὁμολογεῖται τετελευτηκέναι. τούτῳ δὲ πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἐσμὲν ἐγγυτάτω, πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι. ὁ γὰρ μειδυλίδης ἀδελφὸς ἦν τοῦ ἀρχιάδου. τοῦ δὲ μειδυλίδου θυγάτηρ, ἡ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μήτηρ· ὥστε γίγνεται ἀρχιάδης ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα νυνὶ, θεῖος τῇ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μητρὶ ἐκ πατραδέλφων, πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην, καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν. λεώστρατος δὲ οὑτοσὶ γένει τε ἀπωτέρω ἐστὶ, καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκεῖος ἀρχιάδῃ. ἡ γὰρ τοῦ λεωκράτου μήτηρ τουτουῒ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ ἦν τῷ ἀρχιάδῃ ἐκείνῳ, καὶ τῷ μειδυλίδῃ, ἀφ' ὧν ἡμεῖς ὄντες ἀξιοῦμεν τῆς κληρονομίας τυχεῖν. πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸ γένος ἡμῶν ὅτι οὕτως ἔχει, ὥσπερ καὶ λέγομεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. ἔπειτα μετὰ ταῦτα τὸν νόμον αὐτὸν, τοῖς τε γένει καὶ τοῖς ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν τὰς κληρονομίας ἀποδιδόντα. τὰ γὰρ κεφάλαια τοῦ ἀγῶνος καὶ ὑπὲρ ὧν ὀμωμοκότες οἴσετε τὴν ψῆφον, σχεδόν τοι ταῦτ' ἐστί. καί μοι κάλει τούς τε μάρτυρας δεῦρο, καὶ τὸν νόμον ἀναγίγνωσκε.

Μάρτυρες. Νόμος.

Τὰ μὲν τοίνυν περὶ τὸ γένος τό, τε τούτων καὶ τὸ ἡμέτερον, οὕτως ἔχει, ὦ ἄνδρες δικασταί. ὥστε τοὺς ἐπιδεδειχότας ἐκ τῶν μαρτυριῶν ὡς εἰσὶ γένει ἐγγυτέρω, προσήκει κληρονομεῖν, καὶ μὴ διὰ τὴν τοῦ διαμαρτυρήσαντος ἀπόνοιαν κρείττω τῶν ὑμετέρων νομίμων γενέσθαι. καὶ γὰρ εἰ τῇ ποιήσει ἰσχυρίζονται, ἣν ὡς ἐγένετο, ἡμεῖς δείξομεν. τετελευτηκότος δὲ τοῦ εἰσποιηθέντος δήπου παιδὸς, καὶ τοῦ οἴκου μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως ἐξερημωμένου· πῶς οὐ προσήκει τοὺς ἐγγυτάτω γένει ὄντας, τούτους τὴν κληρονομίαν κομίσασθαι; καὶ ὑμᾶς μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν; εἰ μὲν γὰρ ἐφ' ἡμῖν ἦν, ὥστε δείξασι τὰ περὶ τοῦ γένους καὶ τῆς διαμαρτυρίας αὐτῆς καταβῆναι, καὶ μηδενὸς ἔτι πλείονος λόγου προσδεῖσθαι σχεδόν τι τῶν εἰρημένων· οὐκ ἂν ἠνωχλοῦμεν τὰ πλείω. ἐπειδὴ δ' οὗτοι τοῖς μὲν νόμοις οὐκ ἰσχυρίζονται, τῷ δὲ προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου, καὶ τὸ ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν, τούτοις τεκμηρίοις χρώμενοι φήσουσι κληρονομεῖν. ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν, καὶ δεῖξαι, τούτους πάντων ἀνθρώπων βιαιοτάτους ὄντας. τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκδιδόασι τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ὁ μειδυλίδης, καὶ ὁ ἀρχιάδης λεωστράτῳ ἐλευσινίῳ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ θυγατρὸς τῆς ἐκδοθείσης ἀδελφῆς ταύτης αὐτῶν, γίγνεται λεωκράτης ὁ πατὴρ λεωστράτου τουτουί. σκέψασθε ὡς πολλοστὸς εἰς τὴν τοῦ ἀρχιάδου συγγένειαν προσήκων, ὑπὲρ οὗ τὴν διαμαρτυρίαν πεποίηται. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, ὁ μὲν ἀρχιάδης οὐκ ἐγάμει, ὁ δὲ μειδυλίδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. πάππος δὲ τουτουί, ἔγημε. καὶ οὐδέπου τὴν οὐσίαν ἐνέμοντο, ἀλλ' ἑκάτερος ἔχων τὰ ἱκανὰ, ὁ μὲν μειδυλίδης ἐν τῷ ἄστει διέμενεν. ὁ δὲ ἀρχιάδης

ἀρχιάδης ἐν σαλαμῖνι ᾤκει. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον, ἀποδημίας τινὸς εἰς ὑπερορίαν συμβάσης τῷ μειδυλίδῃ, τῷ πάππῳ τῷ τοῦ πατρός, ἠῤῥώστησεν ὁ ἀρχιάδης, καὶ τελευτᾷ τὸν βίον, ἀπόντος τοῦ μειδυλίδου, ἄγαμος ὤν. τί τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀρχιάδου τάφῳ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ ἔχων τὴν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς γυναικὸς πρόφασιν, λεωκράτης ὁ τουτουὶ πατὴρ λεωστράτου, εἰσποιεῖ αὑτὸν υἱὸν τῷ ἀρχιάδῃ, καὶ ἐνεβάτευσεν οὕτως εἰς τὴν οὐσίαν, ὡς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος ἔτι, εἰσποιηθείς. ἀφικόμενος δὲ ὁ μειδυλίδης, ἠγανάκτει τε τῷ γεγενημένῳ, καὶ οἷός τ' ἦν ἐπεξιέναι τῷ λεωκράτει. πειθόντων δὲ τῶν οἰκείων, καὶ δεομένων, ἐᾶν ἐν τῷ οἴκῳ εἶναι τὸν λεωκράτην, υἱὸν εἰσποιητὸν τῷ ἀρχιάδῃ· συνεχώρησεν ὁ μειδυλίδης, οὐχ ἡττηθεὶς ἐν δικαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλον ὑπὸ τούτων ἀπατηθείς. ἔπειτα μέντοι καὶ τοῖς οἰκείοις πειθόμενος. καὶ ὁ μειδυλίδης ταῦτα πράξας τελευτᾷ τὸν βίον. ὁ δὲ λεωκράτης εἶχε τὴν τοῦ ἀρχιάδου οὐσίαν, καὶ ἐκληρονόμει πολλὰ ἔτη, ὡς ἂν ἐκείνου υἱὸς ποιητός. ἡμεῖς δὲ διὰ τὸ τὸν μειδυλίδην ταῦτα συγχωρῆσαι, ἡσυχίαν εἴχομεν. χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῷ· τοῖς γὰρ μετὰ ταῦτα λόγοις ἤδη σφόδρα τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ὁ γὰρ λεωκράτης ὁ εἰσποιητὸς γενόμενος τῷ ἀρχιάδῃ, ἐγκαταλιπὼν τουτονὶ λεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ υἱὸν γνήσιον, ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς. καὶ οὐδ' ἐνταῦθα οὐδέπω ἡμεῖς οὐδὲν τῶν πραγμάτων περὶ τὸν κλῆρον ἐκινοῦμεν, ἀλλ' ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. πάλιν τοίνυν λεώστρατος αὐτὸς οὑτοσὶ εἰσποιητὸς ὢν υἱός, καὶ ἐγκαταλειφθεὶς ἐν τῷ τοῦ ἀρχιάδου οἴκῳ ἐπανέρχεται, ὥσπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς ἐλευσινίους, ἐγκαταλιπὼν υἱὸν γνήσιον, καὶ διὰ τριῶν σωμάτων κυρίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς ποίησιν παρὰ τοὺς νόμους καταστήσας. πῶς γὰρ οὐ παρὰ τοὺς νόμους, ὁπότ' εἰσποιητὸς αὐτὸς ὢν εἰσποιητοὺς υἱοὺς ἐγκαταλιπὼν ἐπανῄει; καὶ τοῦτο διατετέλεκε ποιῶν μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου τὴν κληρονομίαν ἡμῶν ἀποστερήσειν οἴονται. ἐνεργαζόμενοι μὲν καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ τοῦ ἀρχιάδου οὐσίᾳ, ἐπανιόντες δὲ ἐπὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἐκεῖθεν ἀεί. κἀκείνην μὲν ἀκέραιον φυλάττοντες, ταύτην δ' ἀναλίσκοντες· ἀλλ' ὅμως τούτων τοιούτων ὄντων, ὅπερ εἶπον, ἡμεῖς ὑπεμένομεν ἅπαντα. μέχρι τίνος; ἕως ὁ λεωκράτης ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιάδου ἐγκαταλειφθεὶς υἱός, τετελεύτηκεν ἄπαις, τούτου δὲ ἄπαιδος τετελευτηκότος, ἀξιοῦμεν ἡμεῖς οἱ γένει ἐγγυτάτω ὄντες ἀρχιάδῃ, κληρονομεῖν τῆς οὐσίας, καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι υἱὸν εἰσποιεῖν ἐπ' ἀποστερήσει τῇ ἡμετέρᾳ. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ζῶν ἐποιήσατο, καίπερ ὄντος παρὰ τὸν νόμον τοῦ ἔργου, οὐκ ἀντελέγομεν. ἐπειδὴ δὲ οὔτε γένει ἦν αὐτῷ υἱὸς οὐδείς, οὔτ' ἐποιήσατο ζῶν, ὁ δὲ νόμος τοῖς ἐγγύτατα γένους τὰς κληρονομίας ἀποδίδωσι. πῶς οὐ δίκαιοί ἐσμεν ἡμεῖς τούτων μὴ ἀποστερηθῆναι κατ' ἀμφότερα; καὶ γὰρ τῷ ἀρχιάδῃ, οὗ ἦν ἡ οὐσία τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐγγυτάτω γένους ἐσμέν, καὶ τῷ εἰσποιητῷ λεωκράτει. τοῦ μὲν γὰρ ὁ πατὴρ ἐπανεληλυθὼς εἰς τοὺς ἐλευσινίους, οὐκέτι τὴν κατὰ τῶν νόμων οἰκειότητα κατέλιπεν αὐτῷ. ἡμεῖς δέ, παρ' οἷς ἦν ἐν τῷ γένει, τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν, ὄντες ἀνεψιαδοῖ ἐκείνῳ· ὥστ' εἰ μὲν βούλει, τοῦ ἀρχιάδου συγγενεῖ ὄντες ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν. εἰ δὲ βούλει, τοῦ λεωκράτους. τετελευτηκότος γὰρ ἄπαιδος αὐτοῦ, οὐδεὶς ὑμῶν γένει ἐγγυτέρω ἐστί. καὶ διὰ μὲν σὲ ὦ λεώστρατε ὁ οἶκος ἐξηρήμωται. τῆς γὰρ οὐσίας ἕνεκα τὴν οἰκειότητα τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων διετήρεις. ἕως μέν γε τελευτήσαντος τούτου οὐδεὶς ἠμφισβήτει τοῦ κλήρου, οὐδένα εἰσεποίεις τῷ ἀρχιάδῃ υἱόν. ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς συγγενεῖς ὄντες ἤκομεν εἰς τὸ μέσον, τηνικαῦτα εἰσποιεῖς, ἵνα τὴν οὐσίαν κατάσχῃς·

A Archiades Salamine habitat. Non multo autem pòſt, cùm Midylides auus patris mei extra Atticam peregrè fortè abiiſſet, in morbũ incidit Archiades & mortem obit, abſente Midylide, homo cœlebs. Quod eius rei ſignum eſt? Puer ſitulam ferens eſt Archiadæ ſepulchro impoſitus. Eo tempore, cognationis à mulieribus ortæ prætextu, Leocrates Leoſtrati, pater ſe adoptat filium Archiadæ, & ſic in bona inuadit, tanquam ab eo viuente adhuc, adoptatus. Reuerſus Midylides, & id factum indignè ferebat, & iudicio Leocratem perſequi ſtatuerat: ſed ſuadentibus cognatis: & precantibus, vt in familia Leocratem adoptiuum Archiadæ filium eſſe pateretur: conceſſit Midylides, non iudicio victus, ſed omnino ab iſtis circumuentus, deinde ſanè etiam domeſticis obſecutus. Ac Midylides his actis mortem obit. Leocrates autem Archiadæ bona tenet, & hęreditatem percipit multos annos, vt eius adoptiuus filius. Nos verò, quod ea Midylides conceſſerat, quieuimus. Non multo autem B pòſt (quæ deinceps dicentur, diligenter attendite, Iudices) Leocrates adoptatus Archiadæ, relicto in ea familia Leoſtrato filio legitimo, ipſe redit in Eleuſinios, vnde erat oriundus. Ac ne tum quidem nos quicquam earum rerum, quæ ad hęreditatem attinent, mouimus: ſed quę acta erant, rata habuimus. Rurſus autem Leoſtratus ipſe, qui adoptiuus eſſet filius, & relictus in Archiadæ familia, reuertitur ad Eleuſinios: vt & pater ſuus, relicto in ea familia germano filio, per tres perſonas primitiua adoptione contra leges confirmata. Quî enim cum legibus conſentiat, cùm ipſe filius adoptiuus, filiis adoptiuis relictis, in ſuam familiam ſit reuerſus? idque ad hunc vſque diem facere non deſtitit, eóque pacto ſe nos hęreditate fraudaturos putant, quęſtum faciendo, & liberorum inſtar victum ex Archiadę bonis petendo. atque inde ſemper in paternam familiam redeundo, ac eam quidem ſartam tectam conſeruando, illam autem conſumendo? Sed tamen quamuis iſta C ita fierent, nos quod dixi, tolerauimus omnia. Quò vſque? donec Leocrates in Archiadæ familia relictus filius, orbus deceſſit. Quo ſine liberis defuncto, petimus, vt nobis genere proximis Archiadæ, relicta eius bona tribuantur: & non defuncto, qui fuit adoptiuus, filius in fraudem noſtram adoptetur. Quod ſi ipſe viuens feciſſet: quanquam id factum contra leges eſſet: non repugnaſſemus. ſed quia neque natura fuit ei filius vllus, neque vllum viuens ille adoptauit, lex autem hęreditates genere proximis tribuit: nónne vtraque ratione æquum eſt, nos bonis non fraudari? Nam & Archiadę, cuius fuêre bona ab initio, genere proximi ſumus, & adoptiuo Leocrati. Illius.n. pater ad Eleuſinios reuerſus, neceſſitudinem illam ex lege ipſe ſibi pręcîdit. Nos verò, in quorum erat familia, arctiſſimam cognationem retinuimus, cum eſſemus eius ſobrini. Proinde ſi vis, vt Archiadę cognati hęreditatem petimus: ſi vis, vt Leocratis: qui cũ ſine liberis deceſſerit, nemo eſt ei quã nos genere proprior: & quantũ in te quidẽ fuit, extincta eſt, Leoſtrate, familia. Propter bona n. coniunctionem eorum virorum qui te adoptarant, tuebaris. Quoad n. eo defuncto, hæreditatem nemo petebat: nullum Archianæ filiũ adoptabas. Poſtquam aũt nos eius cognati in mediũ venimus, tũ adoptas, vt bona retineas:

Adoptiuis aliis in priſtinam familiam reuerſis: & poſtremo ſine liberis & inteſtato mortuo: Ariſtodemus agit in hęreditatem

cum nihil eſſe dicas Archiadæ, à quo ſis adoptatus, A conteſtaris contra nos:& genus noſtrum,quod in con feſſo eſt, expellis. Quòd ſi nihil eſt,in ædibus:quid tibi decedit, ſi nos nihil illud ex hæreditate percipimus? Sed enim eius impudentia & auaritia talis eſt, Iudices, vt exiſtimet, oportere ſe in Eleuſiniis paterna bona regreſſum obtinere: & eorum etiam quæ per adoptionem occupauit, cùm non ſit filiusfamiliàs, potiri. Atque hęc omnia facilè perficit: qui cùm de alieno contra nos,homines pauperes & inopes largiatur, faciléque omnia conficiat,multò eſt ſuperior. Quapropter vos etiam opitulari oportere arbitror hominibus nihil iniqui petentibus,ſed eo contentis,ſi quis nos legum frui pręſidiis patiatur. Quid enim agendum nobis eſt,Iudices,adoptione per tres peruagata, & poſtremò in Archiadæ familia relicta? qui cum ſine liberis deceſſerit: nónne tandem aliquando noſtrum recuperabimus. hoc igitur iurè freti ad prætorem eos citabimus.Leochares autem ita confidenter falſum conteſtatus,oportere nos exiſtimat, contra omnes leges fraudari hęreditate. Primùm igitur,vt conſtet,illa de adoptionibus & gene B re iſtorum verè nos dixiſſe,& puerum cum ſitula Archiadę monumento eſſe impoſitum: hæc vobis teſtimonia recitabimus. Dein & cętera perpiſcuè vos edocebimus, vt iſtos falſæ conteſtationis conuincamus. Cape teſtimonia quæ dico.

TETIMONIA.

Leoſtrati callidæ machinationes,& alterius filii in Archiadæ familiam, lite pendente,adopta tio.

Proinde rei ratio & ſimplex ius hęreditatis ita ſe habet,Iudices:& eorum quę inde ab initio acta ſunt, ipſa capita ferè omnia audiſtis. Quæ autem poſt actionem de hęreditate inſtitutam fecerint, & quo pacto nos tractarent:dictu neceſſarium exiſtimo.In hęreditatis enim iudiciis tam iniquè cum nemine arbitror eſſe actum quàm nobiſcum.Defuncto enim Leocrate,& funere ei facto,nobis in poſſeſſionem euntibus,propterea quòd vir ille & cœlebs & orbus deceſſiſſet: eduxit nos Leoſtratus, ſua eſſe aſſerens. Ac quòd nos defuncto iuſta perſoluere prohibuit, cùm ipſe pater illius eſſet, excuſationem fortaſſis habet: quanquam iniquum erat:id facinus. Ei enim qui natura pater eſt,curationé mandari funeris par eſt. De- C inde tamen etiam neceſſariis nobis:quorum, ratione adoptionis,cognatus erat defunctus. Poſtquam auté iuſta perſoluta fuerunt, qua lege oſtendet,ſe, deſerta familia,nos genere proximos deieciſſe bonis?eo ſcilicet,quòd defuncti pater erat? atqui reuerſus erat in paternam familiam:neque eius patrimonij,in quo reliquerat filium,dominus.Quòd ni ita eſt, quæ legum eſt vtilitas? Facta igitur deiectione, vt plurima omittamus, actionem apud prætorem de hæreditate inſtituimus:cùm neque natura,vt dixi, vllus eſſet defuncto filius,neq adoptio facta legibus.Poſt hæc Leſtratus ſacramento certat,afferens ſe illius Archiadę: eſſe filiũ:neque cogitans,vel ſe rediſse in Eleuſinios vel adoptiuos nõ ipſos à ſemetipſis,ſed ab adoptantibus conſtitui. Verùm illud opinor omnino in animũ induxerat ſuũ,oportere ſe,quo iure quáq.iniuria appetere aliena.Ac primùm in Otrynẽſiũ cõcionalé tabulã ſe inſcribere,cũ eſset Eleuſinius conabatur:id que procurabat:Deinde priuſquam in Otry ẽſes relatus eſset, particeps eſſe ſtudebat communiũ rerũ. Tantũ deſignare facinus,impellẽte auaritia,inſtituit.

A καὶ φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι τῷ Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. διαμαρτυρεῖς δὲ πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σοι διαφέρει, τῶν μηδενὸς ὑμῶν κληρονομησάντων; ἀλλὰ γὰρ ἡ ἀναίδεια καὶ ἡ πλεονεξία τοιαύτη ἐστὶν αὐτοῦ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥσθ' ἡγεῖσθαι δεῖν ἐν Ἐλευσινίοις τε τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἐπανεληλυθὼν ἔχειν, ἐφ' ἅ τ' εἰσεποιήθη, μὴ ὄντος ἐν τῷ οἴκῳ υἱοῦ, καὶ τούτων κύριος γενέσθαι. καὶ ταῦτα πάντα ῥᾳδίως διοικεῖται. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς, πένητας καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. διόπερ οἶμαι καὶ ὑμᾶς δεῖν βοηθεῖν τοῖς μὴ πλεονεκτῆσαί τι βουλομένοις, ἀλλὰ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις ἡμᾶς τῶν νόμων ἐᾷ τυγχάνειν. τί γὰρ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ τριῶν τῆς ποιήσεως ἐμμενούσης, καὶ τοῦ τελευταίου ἐγκαταλειφθέντος, τούτου ἄπαιδος τετελευτηκότος; μὴ κομίσασθαι τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν χρόνῳ ποτέ; τοῦτο τοίνυν ἔχοντες τὸ δίκαιον, ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα. οὕτω δὲ Λεωχάρης προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ B οἴεται δεῖν παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀποστερῆσαι ἡμᾶς τῆς κληρονομίας. πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τά τε περὶ τὰς ποιήσεις καὶ τὸ γένος τούτων ἀληθῆ εἰρήκαμεν, καὶ * ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀρχιάδου μνήματι, ταύτας ὑμῖν τὰς μαρτυρίας βουλόμεθ' ἀναγνῶναι· ἔπειτ' ἤδη καὶ τὰ λοιπὰ σαφῶς διδάξομεν ὑμᾶς, ὡς ἐξελέγξαι τούτους τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκότας. καί μοι λαβὲ τὰς μαρτυρίας, ἃς λέγω.

Μαρτυρίαι.

Ὁ μὲν τοίνυν τοῦ πράγματος λόγος, καὶ τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας, οὕτως ἔχει, ὦ ἄνδρες δικασταί. τῶν δὲ πεπραγμένων ἐξ ἀρχῆς, αὐτὰ τὰ κεφάλαια σχεδὸν διακηκόατε. ἃ δὲ μετὰ τὴν τοῦ κλήρου λῆξιν πεποιήκασι, καὶ ὃν τρόπον ἡμῖν κεχρημένοι εἰσίν, ἀναγκαῖον νομίζω εἰπεῖν. οἴομαι γὰρ περὶ κλήρου ἀγῶνας μηδένας ἄλλους παρανομηθῆναι τοιαῦτα οἷα ἡμᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐτελεύτησεν ὁ Λεωκράτης, καὶ ἡ ταφὴ ἐγένετο αὐτῷ, πορευομένων C ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα διὰ τὸ ἄπαιδά τε τὸν ἄνδρα καὶ ἄγαμον τετελευτηκέναι, ἐξήγαγεν ὁ Λεώστρατος οὑτοσί, φάσκων αὐτοῦ εἶναι. καὶ * τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων, ἐκώλυσεν ἡμᾶς τῷ τετελευτηκότι πατὴρ ὢν αὐτὸς ἐκείνου, * ὡς ἔχει λόγον, καίπερ ὄντος παρανόμου τοῦ ἔργου. τῷ γὰρ φύσει ὄντι πατρὶ τῆς ταφῆς τὴν ἐπιμέλειαν παραδίδοσθαι εἰκός ἐστιν. ἔπειτα μέντοι καὶ τοῖς οἰκείοις ἡμῖν, ὧν ἦν συγγενὴς κατὰ τὴν ποίησιν ὁ τετελευτηκώς. ἐπεὶ δὲ τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, κατὰ ποῖον νόμον φανεῖται, ἐρήμου ὄντος τοῦ οἴκου τοὺς ἐγγυτάτω γένους ἡμᾶς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οὐσίας; ὅτι νὴ Δία πατὴρ ἦν τοῦ τετελευτηκότος; ἀπεληλυθώς γε εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, καὶ οὐκέτι τῆς οὐσίας ἐφ' ᾗ ἐγκατέλιπε τὸν υἱὸν κύριος ὤν. εἰ δὲ μή, τί τῶν νόμων ὄφελος; γενομένης οὖν τῆς ἐξαγωγῆς, (ἵνα τὰ πλεῖστα παραλείπω) ἐλάχομεν πρὸς τὸν ἄρχοντα τοῦ κλήρου, οὔτε γόνῳ ὥσπερ εἶπον, οὐδενὸς ὄντος τῷ τετελευτηκότι, οὔτ' εἰσποιητοῦ γεγενημένου κατὰ τοὺς νόμους. μετὰ δὲ ταῦτα Λεώστρατος οὑτοσὶ παρακαταβάλλει, ὡς υἱὸς Ἀρχιάδου ἐκείνου, οὐκ ἐπιλογισάμενος, οὔθ' ὅτι ἐπανεληλύθει εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, οὔθ' ὅτι οἱ εἰσποιητοὶ αὐτοὶ ὑφ' αὑτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν εἰσποιουμένων καθίστανται. ἀλλὰ γάρ, οἶμαι, ἁπλοῦν τι διελογίσατο, δεῖν αὐτὸν καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. καὶ πρῶτον μὲν ἐλθὼν, οἷός τ' ἦν εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν αὑτὸν, Ἐλευσίνιος ὤν, καὶ τοῦτο διῳκεῖτο. ἔπειτα, πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ αὐτῷ ληξιαρχικῷ γραμματείῳ, τῷ τῶν Ὀτρυνέων, μετέχειν τῶν κοινῶν τηλικαύτην παρανομίαν προαιρούμενος παρανομεῖν ἕνεκα πλεονεξίας.

ἀξιῶ με-

αἰσθόμενοι δ' ἡμεῖς, μαρτύρων ἐναντίον ἐκωλύσαμεν τὸ γιγνόμενον, καὶ ᾠόμεθα δεῖν κριθῆναι πρῶτον * μὲν τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ ἀρχιάδου εἰσποιηθῆναι. κωλυθεὶς δὲ καὶ ἐξειργόμενος πρὸς τῷ πινακίῳ, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ ὅτι ἠδίκει, πολλῶν ἐναντίον ᾤετο δεῖν μηδὲν αὐτὸν βιάζεσθαι, * καὶ κρείττων τῆς παρασκευῆς τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι. τί τούτου τεκμήριον; συναγαγών τινας τῶν ὀτρυνέων ὀλίγους, καὶ τὸν δήμαρχον, πείθει, ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον, ἐγγράψαι αὐτόν. καὶ μετὰ ταῦτα ἧκε παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν· καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι δημόται ἐλάμβανον, ἠξίου καὶ αὐτῷ δίδοσθαι, καὶ ἐγγραφῆναι εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ ἀρχιάδου ὄνομα. διαμαρτυρομένων δὲ ἡμῶν, καὶ τῶν ἄλλων οὐ φασκόντων δεῖν τὸ γιγνόμενον, ἀπῆλθεν οὔτ' ἐγγραφεὶς, οὔτε τὸ θεωρικὸν λαβών. τὸν δὲ παρὰ τὸ ψήφισμα τὸ ὑμέτερον ἀξιοῦντα τὸ θεωρικὸν λαμβάνειν, πρὶν ἐγγραφῆναι εἰς τοὺς ὀτρυνέας, ἐντεῦθεν ἑτέρου δήμου ὄντα, οὐκ οἴεσθε τῶν κλήρων παρὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητεῖν; ἢ τὸν περὶ τῆς τοῦ δικαστηρίου γνώσεως οὕτως ἀδίκοις πλεονεξίαις διοικούμενον, τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν; ὁ γὰρ τὸ θεωρικὸν ἀδίκως ἀξιώσας λαμβάνειν, καὶ περὶ τοῦ κλήρου τῇ αὐτῇ διανοίᾳ δηλονότι κἀκεῖ χρῆται νυνί. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἄρχοντά γε ἐξηπάτησε, παρακαταβάλλων, καὶ ἡμᾶς ἀπεγράψατο, ὀτρυνεὺς εἶναι ἐν ἐλευσινίοις δημοτευόμενος. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ τούτων πάντων ἀπετύγχανε, ταῖς παρελθούσαις ἀρχαιρεσίαις ταύταις, παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν ἠξίου ἑαυτὸν ἐγγράφεσθαι ποιητὸς υἱὸς τῷ ἀρχιάδῃ. ἀντιλεγόντων δ' ἡμῶν, καὶ ἀξιούντων, ἐπειδὰν τὰ τοῦ κλήρου ἡ διαδικασία γένηται, τηνικαῦτα τοὺς δημότας τὴν ψῆφον φέρειν, πρότερον δὲ μή· τοῦτο μὲν ἐπείσθησαν οὐ δι' αὑτούς, ἀλλὰ διὰ τοὺς νόμους· δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου, εἰσποιεῖν αὐτόν, ἔτι τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ὄντων. ὃ δὲ μετὰ ταῦτα διοικεῖται λεώστρατος οὑτοσί, τοῦτο πάντων δεινότατόν ἐστιν. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς ἀπετύγχανε τῆς ἐγγραφῆς, εἰσποιεῖ λεωχάρην τὸν αὑτοῦ υἱὸν ἀρχιάδῃ παρὰ πάντας τοὺς νόμους, πρὶν τοῦ δήμου τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι. οὐδ' εἰσηγμένου δ' εἰς τοὺς φράτερας πω τοῦ ἀρχιάδου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεγράφη, τηνικαῦτα πείσας ἕνα τῶν φρατέρων ἐνέγραψεν εἰς τὸ φρατερικὸν γραμματεῖον. καὶ μετὰ ταῦτα τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι τοῦτον ἀπογράφεται, ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος ἔτη πολλὰ, τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα. καὶ συμβαίνει ἀμφοτέρους αὐτοὺς τῆς κληρονομίας ἀμφισβητεῖν. ὅ, τε γὰρ λεώστρατος οὑτοσὶ παρακατεβάλετο τοῦ κλήρου, ὡς υἱὸς γνήσιος ἀρχιάδῃ, ὅ, τε λεωχάρης οὑτοσὶ διαμεμαρτύρηκεν ὡς υἱὸς ἂν γνήσιος τοῦ αὐτοῦ πατρός. οὐδέτερος δὲ αὐτῶν ζῶντι, ἀλλὰ τετελευτηκότι εἰσποιεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δ' ᾠόμεθα δεῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ περὶ τούτου τοῦ ἀγῶνος ὑμεῖς τὴν ψῆφον ἐνέγκατε, τηνικαῦτα ἐκ τοῦ γένους ἐγγυτάτω ἡμῖν εἰσποιεῖν υἱὸν τῷ τετελευτηκότι, ὅπως ἂν ὁ οἶκος μὴ ἐξερημωθῇ. πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς ἐλευσινίους ἐκ τῶν ὀτρυνέων λεώστρατος οὑτοσί, καταλιπὼν υἱὸν τῷ ἀρχιάδῃ γνήσιον, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔτι πρότερον τὸ αὐτὸ τοῦτ' ἐπεποιήκει, καὶ ὡς ὁ καταλειφθεὶς ἄπαις τετελεύτηκε, καὶ ὡς ὁ νῦν διαμεμαρτυρηκὼς πρότερον εἰς τοὺς δημότας ἢ εἰς τοὺς φράτερας ἐνεγράφη, τούτων ὑμῖν τὰς τῶν φρατέρων καὶ τὰς τῶν δημοτῶν μαρτυρίας ἀναγνώσεται, καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰρημένων, ὧν οὗτοι πεποιήκασιν, ἁπάντων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας, καθ' ἓν ἕκαστον παρέξομαι. καί μοι κάλει τοὺς μάρτυρας δεῦρο.

A Quo nos animaduerſo, factum id teſtibus adhibitis prohibuimus: poſtulantes, vt hæreditate prius apud vos, diſceptaretur, quàm ad Archiadæ nomen quiſquam adoptaretur. Prohibitus autem, & iniuriarum, & ad tabulam, & in foro magiſtratuum conuictus coram multis: nihil vi agendum cenſuit, cùm ſe veſtris legibus calliditate & opibus fore ſuperiorem ſperaret. Eius res argumentum quodnam eſt? Conuocatis paucis Otrynenſibus & tribuno plebis perſuadet, cùm album apertum fuerit, vt inſcribatur. Ac poſtea venit, in magnis Panathæneis, ſub diſtributionem, ad theatralem pecuniam: cúmque alij populares acciperent, petebat vt & ſibi daretur, vtque in album nomine Archiadæ inſcriberetur. Cùm verò nos teſtificaremur, & non ferẽdum id eſſe alij dicerent, abiit: nec inſcriptus, nec theatrali accepta pecunia. Eum igitur qui contra decretum veſtrum theatralem pecuniam poſtulat, priuſquam in Otrynenſes inſcribatur, ſi alterius municipij ſit: non putatis hæreditatem contra leges petiturum? Eſt verò B credibile, qui tam iniquas prærogatiuas ad explendam auaritiam ſuam ante iudicij cognitionem molitur, eum cauſa niti? Nam qui pecuniam theatralem iniquè poſtulauit: is de hæreditate nimirum eodem eſt animo. Quin prætorem etiam actione ex ſponſo decepit, & contra reſcripſit, Otrynenſem eſſe ſe, in Eleuſinio municipio habitantem. Cum autem nihil ei horum ſuccederet: proximis hiſce comitiis, ſubornatis quibuſdam popularium, poſtulauit ſe inſcribi, vt adoptiuum Archiadæ filium. Nobis autem aduerſantibus, & poſtulantibus, vt poſt factam de hæreditate diſceptationem, ſuffragia ferrent, prius autem non: in eo paruerunt. non propter ſemetipſos, ſed propter leges. Non ferendum enim eſſe videbatur, vt qui ex ſponſo in hæreditatem ageret, ſeſe adoptaret, re nondum diiudicata. Quod autem poſt hæc inſtruxit Leoſtratus, id eſt omnium grauiſſimum. Nam cum inſcriptio ei negaretur, adoptat C Archiadæ Leocharem filium contra omnes leges, ante factam populi approbationem. Qui cùm nondum introductus eſſet ad Curiales Archiadæ, ſed duntaxat inſcriptus: perſuaſi vni Curialium, vt eum inſcriberet in Curialium album: ac deinceps in conteſtatione apud prætorem, eum deſcribit, vt qui filius defuncti legitimus eſſet multos annos, qui heri & nudiuſtertius inſcriptus fuerat. Ita fit, vt vterque ſibi hæreditatem vendicet. Nam & Leoſtratus ſacramento de hæreditate contendit, vt legitimus Archiadæ filius & Leochares conteſtatus eſt, ſe filium eſſe legitimum eiuſdem patris: cùm neuter viuenti illi, ſed vterque defuncto, ſe adoptet. Nos verò, Iudices, æquum putauimus, poſtquam vos hanc cauſam cognoſcetis, tum demum è genere proximis defuncto filium adoptari, ne intereat eius familia. Primùm igitur, Iudices, ex Otrynenſibus Leoſtratum in Eleuſinios rediſſe, relicto Archiadæ filio legitimo, & patrem eius id ipſum feciſſe prius: & illum qui relictus in familia fuerat, orbum deceſſiſſe: & eũ qui nũc cõteſtatatus eſt, prius in populares quàm in Curiales eſſe inſcriptũ, vti conſtet: iis de rebus vobis & Curialium & municipum teſtimonia recitabuntur: de cęteris item, & iis quæ nos ab iſtis facta memorauimus, õnibus, vobis teſtimonia ſigulatim exhibebo. Proinde mihi teſtes accerſito huc.

TESTES.

A Transitio ad coarguendam conteſtationem.

Rem igitur omnem audiſtis, Iudices, & ea quæ ab initio in hac hæreditate facta ſunt, & quæ pòſt euenerunt, vt primùm nos agere inſtituimus. Reliquum eſt, vt & de conteſtatione ipſa dicamus, & de legibus, quarum autoritate hæreditatem poſtulamus: & vt, dum aqua ſuppetit, & quoad ſine veſtra moleſtia fieri poterit, oſtendamus, ea quæ ab iſtis dicentur, neque iuſta eſse, neque vera. Ac primùm conteſtationem vobis ſcriba recitabit, quæ attentè audienda erit. de ea enim nunc pronunciabitur.

CONTESTATIO.

Conteſtatus igitur iſte eſt, ita ſanè ſicut audiuiſtis, in Archiadę hęreditatem agi non poſse, cū ei ſint naturales liberi, firma autoritate, * ex inſtituto. Quæramus igitur, ſint-ne ei liberi, an iſte falſum conteſtatus ſit? Archiades ille, cuius eſt hæreditas, adoptauit iſtius qui nunc conteſtatus eſt, auum: is verò legitimo filio relicto, patre iſtius, Leoſtrato, ad Eleuſinios
B rediit. Poſt hæc ipſe Leoſtratus itidem relicto filio, in paternam familiam rediit. ille verò ab eo poſtremus relictus omnium adoptatorum, ſine liberis deceſſit. Proinde familia deſerta, rediit hæreditas rurſus ad eos qui ab initio genere proximi fuerunt. Quo pacto igitur, quod iſtius conteſtatione affirmatur, filij aliqui Archiadæ reliqui eſse poſsent? cum & adoptiui eius ſe regreſsos eſse fateantur: & is quí poſtremus in familia relictus eſt, orbus deceſserit? Proinde neceſse eſt, familiam eſſe deſertam: quæ deſerta cum ſit, liberi ſupereſse nequeunt. Iſte igitur conteſtatus eſt, eos qui non ſunt, eſse: & in conteſtatione ſcripſit, cum ſint liberi, qui vnum ſe eſse aſserit. At cum dicit naturales, firma autoritate, ex inſtituto: impoſturam facit contra legem. Nam illud eſt eſse naturalem, ſi quis ſemine ſatus fuerit. & hoc teſtatur lex his verbis: Quam deſponderit pater, aut frater, aut auus, ex ea naturales ac legitimi liberi ſunto. Verbum porrò, rata autoritate, legiſlator de adoptionibus vſurpauit: quòd exiſtimabat, ſi quis orbus, ſuorum bonorum dominus, filium adoptarit, ratum id eſse. Iſte verò natura nullum Archiadæ filium eſse ait, ſed conteſtatus eſt, cum ſint naturales, conteſtatione facta rei contra-
C ria: qui cùm ſe adoptiuum eſse profiteatur: ab ipſo defuncto, vt conſtat, non eſt adoptatus. Proinde quo pacto tibi iſta porrò rata erunt ex inſtituto? Propterea nimirum, quòd inſcriptus eſt Archiadæ filius? ab iſtis ſcilicet nuper vi facta cùm lis de hæreditate iam conteſtata eſset. non eſt profectò iuſtum, iniuriam argumenti loco adducere. Nam illud, Iudices, ferri quî poteſt, eum qui nunc incunctanter dicat ſe adoptiuum eſse, in conteſtatione id ſcribere meminiſſe auſum? ſed ſcriptū cōteſtatione ita eſse, vt de filio naturali: ea quæ mox dicentur, vt de adoptiuo? Quòd ſi defenſionem attulerint cōteſtationi contrariam: aliter fieri quî poteſt, quin aut conteſtatio falſa ſit, aut defenſio? Nec abs re adoptionem in conteſtatione non poſuerunt. Adſcribendum enim eis fuiſset, à quo eſſent adoptati. Ille autem eos non adoptauit: ſed ipſi ſeſe adoptantes, nos hæreditate ſpoliant. Iam vt pergamus ad alia, quî non abſurdum ſimul & iniquum eſt, quum ſacramento contenderit de hæreditate apud prætorem, quaſi eſset Archiadæ filius Otrynenſis, Leoſtratus iſte Eleuſinius: aliud eſſe conteſtatum, vt ipſi cernitis,

Μάρτυρες.

Τῶν μὲν τοίνυν πραγμάτων ἁπάντων, ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς γεγενημένων περὶ τὸν κλῆρον τοῦτον, καὶ τῶν ὕστερον συμβάντων, ἐπειδὴ τάχιστα τὴν λῆξιν ἡμεῖς ἐποιησάμεθα. λοιπὸν δ' ἐστὶ περί τε τῆς διαμαρτυρίας αὐτῆς εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν νόμων καθ' οὓς ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν. ἔτι δὲ, ἐὰν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ, καὶ μὴ μέλλωμεν ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἐξελέγξαι τὰ ὑπὸ τούτων ῥηθησόμενα, ὅτι οὔτε δίκαια, οὔτε ἀληθῆ ἐστί. πρῶτον μὲν τὴν διαμαρτυρίαν ἀναγνώτω, καὶ σφόδρα τὸν νοῦν αὐτῇ προσέχετε. περὶ γὰρ ταύτης ἡ ψῆφος οἰσθήσεται νυνί.

Διαμαρτυρία. Οὐκοῦν δήπου διαμεμαρτύρηκεν οὑτοσὶ ὡς ἀκηκόατε, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδου, ὄντων αὐτῷ παίδων γνησίων κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν. ἐξετάσωμεν τοίνυν εἰ εἰσὶν, ἢ τὰ ψευδῆ διαμεμαρτύρηκεν οὑτοσί. ὁ γὰρ Ἀρχιάδης ἐκεῖνος οὗ ἐστιν ὁ κλῆρος, ἐποιήσατο υἱὸν τὸν τοῦ διαμεμαρτυρηκότος νυνὶ πάππον. ἐκεῖνος δὲ καταλιπὼν υἱὸν γνήσιον, τὸν τούτου πατέρα Λεώστρατον, ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς Ἐλευσινίους. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτὸς οὑτοσὶ Λεώστρατος πάλιν καταλιπὼν υἱὸν, ᾤχετο ἀπελθὼν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. ὁ δ' ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τούτου, τελευταῖος ἁπάντων τῶν εἰσποιηθέντων, τετελεύτηκεν ἄπαις. ὥστε γίγνεται ἔρημος ὁ οἶκος. καὶ ἐπανελήλυθεν ἡ κληρονομία πάλιν εἰς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγγυτάτω γένους ὄντας. πῶς ἂν οὖν εἶησαν κατὰ τὴν μαρτυρίαν υἱεῖς ἔτι τινὲς τῷ Ἀρχιάδῃ, ὧν οἱ μὲν εἰσποιηθέντες ὁμολογοῦνται ἐπανεληλυθέναι. ὁ δ' ἐγκαταλειφθεὶς τελευταῖος ἄπαις τετελεύτηκεν; οὐκοῦν ἀνάγκη τὸν οἶκον ἐρημωθῆναι. ὁπότε δὲ ἔρημος οἶκος, οὐκ ἂν εἶησαν υἱεῖς ἔτι ἐκείνῳ γνήσιοι. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. καὶ γέγραφεν ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ, ὄντων παίδων, ἕνα φάσκων αὐτὸν εἶναι. ἀλλὰ μὴν γνησίων γε, ὅταν λέγῃ καὶ κυρίως κατὰ τὸν θεσμὸν, παρακρούεται παρὰ τοὺς νόμους. τὸ μὲν γὰρ γνήσιόν ἐστιν, ὅταν ᾖ γένει γεγονώς. καὶ ὁ νόμος ταῦτα μαρτυρεῖ λέγων. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς, ἢ πάππος, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους. τὸ δὲ κυρίως, κατὰ τῶν ποιήσεων ὁ νομοθέτης ἔλαβεν, ὑπολαμβάνων, δεῖν, ὅταν τις ὢν ἄπαις κύριος τῶν ἑαυτοῦ, ποιήσηται υἱὸν, ταῦτα κύρια εἶναι. οὗτος τοίνυν, γένει μὲν οὐδένα φησὶν Ἀρχιάδῃ γενέσθαι υἱόν. διαμεμαρτύρηται δὲ γνησίων ὄντων, ἐναντίαν τῷ πράγματι τὴν διαμαρτυρίαν ποιησάμενος. ποιητὸς δὲ ὁμολογῶν εἶναι, φαίνεται οὐκ εἰσποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος αὐτοῦ. ὥστε πῶς ἔτι σοι κύρια ταῦτ' ἂν εἴη κατὰ τὸν νόμον; ὅτι νὴ Δία ἐγγέγραπται Ἀρχιάδου υἱός; ὑπό γε τουτωνὶ πρῴην βιασαμένων, ἤδη τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας. οὐ δὴ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τὰ ἀδίκημα. καὶ γὰρ ἐκεῖνο πῶς οὐ δεινόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου αὐτίκα μάλα φάσκειν ποιητὸν εἶναι, ἐν δὲ τῇ διαμαρτυρίᾳ, τοῦτο μὴ τολμῆσαι γράψαι. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι. ὡς ὑπὲρ υἱοῦ γένει γεγονότος, τὰ δ' αὐτίκα μάλα ῥηθησόμενα ὡς εἰσποιητοῦ. εἰ δὲ τὴν ἀπολογίαν ἐναντίαν τῇ διαμαρτυρίᾳ ποιήσονται· πῶς οὐχὶ τὸν λόγον ἀνάγκη, ἢ τὴν διαμαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι; εἰκότως δ' οὐ προσενεγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. ἔδει γὰρ ἐγγράψαι αὐτοὺς εἰσποιησαμένου τοῦ δεῖνος· ὁ δ' οὐκ εἰσεποιήσατο, ἀλλ' ἑαυτοὺς εἰσποιοῦντες ἀποστεροῦσιν ἡμᾶς τῆς κληρονομίας. τὸ μετὰ ταῦτα τοίνυν, πῶς οὐκ ἄτοπον καὶ δεινόν ἐστιν ἅμα, παρακαταβεβληκέναι τοῦ κλήρου πρὸς τῷ ἄρχοντι, ὡς ὄντα αὐτὸν Ἀρχιάδου Λεώστρατον τουτονὶ, τὸν Ἐλευσίνιον τοῦ Ὀτρυνέως· διαμεμαρτυρηκέναι δ' ἕτερον ὡς αὐτοὶ ὁρᾶτε, φάσκον-

φάσκοντα καὶ τοῦτον Ἀρχιάδου υἱὸν εἶναι; καὶ ποτέρῳ προσέχειν ὑμᾶς ὡς ἀληθῆ λέγοντι; αὐτὸ γὰρ τοῦτο τεκμήριον οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, τοῦ ψευδῆ τὴν διαμαρτυρίαν γεγονέναι, τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος μὴ τὸν αὐτὸν * περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφισβητεῖν. εἰκότως δ᾽. τότε γάρ, οἶμαι, Λεώστρατος οὑτοσὶ διακατέβαλλε τοῦ κλήρου πρὸς ἡμᾶς, οὔπω διαμεμαρτυρηκώς, * νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. ὥστε πάντων ἂν δεινότατα πάθοιμεν, εἰ τῇ ὕστερον τῶν πραγμάτων γεγενημένῃ διαμαρτυρίᾳ πιστεύσετε ὑμεῖς. ἀλλὰ μὴν καὶ πρεσβύτερά γε αὐτοῦ διαμεμαρτύρηκεν. ὁ γὰρ μήπω ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀρχιάδου ὤν, ὅθ᾽ ἡ λῆξις αὕτη τοῦ κλήρου ἐγίγνετο, πῶς ἂν εἰδείη τι τούτων; ἔπειτ᾽ εἰ μὲν αὐτὸν διαμεμαρτυρήκει, εἶχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ἀδίκως μὲν γὰρ ἂν ἐνέγραψεν, οὐδὲν δ᾽ ἧττον ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν λέγοντος. νῦν δὲ γνησίους υἱοὺς γέγραφε τῷ Ἀρχιάδῃ ἐκείνῳ εἶναι, τόν τε αὑτοῦ πατέρα δηλονότι, καὶ αὑτὸν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ποίησιν, οὐκ ἐπιλογισάμενος ὅτι ἐπανεληλυθότες ἦσαν. οὐκοῦν ἀνάγκη πρεσβυτέρας πράξεις αὐτὸν, καὶ μὴ τὰς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ γεγενημένας διαμεμαρτυρηκέναι. εἶθ᾽ ὑμεῖς τῷ τοῦτο τετολμηκότι πιστεύετε, ὡς ἀληθῆ λέγοντι; νὴ Δία, ἀλλ᾽ ἀκηκοὼς τοῦ αὑτοῦ πατρὸς διαμεμαρτύρηκεν; ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν * τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν, ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ᾽ ἐκείνου πραχθέντα. ἐπεὶ κἀκεῖνο· διὰ τί ποτε Λεώστρατος οὑτοσί. οὐχ αὑτὸν, ἀλλὰ τοῦτον, ἐνεγράψατο τῇ διαμαρτυρίᾳ; τὰ γὰρ πρεσβύτερα τῶν πραγμάτων, τὸν πρεσβύτερον ἔδει διαμαρτυρεῖν. ὅτι νὴ Δί᾽ ἂν εἴποι, τοῦτον γὰρ εἰσπεποίηκα υἱὸν τῷ Ἀρχιάδῃ, οὐκοῦν σε τὸν εἰσποιοῦντα, καὶ κατασκευάζοντα τὰ πράγματα, καὶ λόγον ἔδει διδόναι, γιγνόμενον ὑπεύθυνον ὧν πεποίηκας, πολλή γε ἀνάγκη. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔφυγε; τῇ διαμαρτυρίᾳ δὲ τοῦτον, οὐδὲν εἰδότα, ἐπεγράψω. ὥστε φανερὸν ὑμῖν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ διαμαρτυρούμενα μὴ εἶναι ἀληθῆ· καὶ παρ᾽ αὐτοῖς γε τούτοις ὁμολογεῖται. καὶ μὴν κἀκεῖνο δίκαιόν ἐστι. μὴ λέγοντος αὐτίκα μάλ᾽ ἀκούειν Λεωστράτου τουτουΐ, ὑπὲρ ὧν γε διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐτόλμησεν. ὡς δὲ καὶ τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις αἱ διαμαρτυρίαι εἰσί, μάλιστ᾽ ἄν τις ἐκεῖθεν καταμάθοι. πρῶτον μὲν γὰρ, οὐκ ἀναγκαίως ἔχουσιν ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἀλλ᾽ ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος γίγνονται. εἰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀμφισβητουμένων μὴ ἔστιν ἄλλον τρόπον δίκην λαβεῖν ἢ διαμαρτυρήσαντα· ἴσως ἀναγκαῖον τὸ διαμαρτυρεῖν. εἰ δὲ καὶ ἄνευ διαμαρτυρίας πρὸς ἅπασι τοῖς συνεδρίοις ἔνεστι λόγου μὴ ἀποστερηθῆναι· πῶς οὐ προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον τὸ διαμαρτυρεῖν ἐστίν; οὐ γὰρ ὁ νομοθέτης ἀναγκαῖον αὐτὸ ἐποίησε τοῖς ἀντιδίκοις. ἀλλ᾽, ἂν βούλωνται διαμαρτυρεῖν, ἔδωκεν, ὥσπερ διάπειραν ποιούμενος τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν, πῶς ποτ᾽ ἔχοιμεν πρὸς τὸ προπετῶς τι πράττειν. ἔτι τοίνυν * ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρούντων μέρος, οὔτε δικαστήρια ἦν ἂν, οὔτε ἀγῶνες ἐγίγνοντο. κωλύει γὰρ πάντα ταῦτα τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, καὶ ἀποκλείει εἰσαγωγῆς ἕκαστα τῆς εἰς τὸ δικαστήριον, κατά γε τὴν τοῦ διαμαρτυροῦντος βούλησιν. διόπερ οἶμαι δεῖν κοινοὺς ἐχθροὺς τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ὑπολαμβάνειν πᾶσι τοῖς πράγμασιν εἶναι, καὶ μηδέποτε * τυγχάνειν αὐτοὺς ἀγωνιζομένους παρ᾽ ὑμῖν. προελόμενος γὰρ ἕκαστος αὐτῶν τὸν ἐκ τοῦ διαμαρτυρῆσαι κίνδυνον, οὐκ ἀναγκασθεὶς εἰσέρχεται. ὅτι μὲν οὖν ἡ διαμαρτυρία ψευδής ἐστι, καὶ ἐκ * τῶν γεγραμμένων, καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, σχεδὸν ἀκριβῶς μεμαθήκατε. ὅτι δὲ καὶ οἱ νόμοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἀποδιδόασι, τοῦθ᾽ ὑμᾶς διὰ βραχέων βούλομαι διδάξαι, οὐχ ὡς οὐ μεμαθηκότας, καὶ ἐν τοῖς ἐν

A dicendo,& alterum iſtum eſſe Archiadæ filium? Vtri veſtrûm,vt vera dicenti,fides eſt habenda? Idipſũ enim argumentum, non minimum eſt, falſam fuiſſe conteſtationem:quòd eâdem de re,non idem controuerſiam facit. Neque iniuria. Nam cùm Leoſtratus ſacramento nobiſcum de hæreditate contenderet: nondum conteſtatus fuerat:nunc inſcriptus eſt,vt municeps. Quare omnium hominum infeliciſſimi erimus, ſi conteſtationi poſt rem factæ fidem habituri eſtis. Quin antiquiora ſeipſo conteſtatus eſt. Is enim qui in Archiadæ familia nondum fuit,cùm actio hæc de hæreditatate inſtitueretur:quî horum aliquid ſcire poteſt? Deinde ſi iniuſtè de ſemetipſo conteſtatus eſſet:rationem haberet ipſa res:iniuſtè quidem ſcripſiſſet:ſed nihilominus pro eo,qui pro ætate loqueretur. Nunc germanos liberos Archiadæ illius ſcripſit eſſe,patrem ſuum nimirum & ſe,ratione primæ adoptionis:non recordatus,ſeſe reuerſos eſſe in natiuam familiam. Proinde neceſſe eſt,antiquiores eum res, neque ſuis temporibus factas eſſe conteſtatum. Et B vos ei qui hoc auſus eſt,creditis vt vera dicenti ? At Hercule de re è ſuo patre audita conteſtatus eſt ? Atqui lex vetat *ea quæ è viuente audita ſint, pro teſtimonio dicere:quæ è defuncto,ea ſinit. Nam illud etiam cogitate,cur tandem Leoſtratus non ſeſe, ſed iſtum inſcripſerit conteſtationi ? Nam de rebus antiquioribus,natu maiorem conteſtari oportebat. Quod ſi maximè dixerit, Hunc filium Archiadæ adoptaui: proinde te geſtorem & autorem rerum, earundem etiam rationem reddere oportebat:& quæ egeras, tuo egiſſe periculo,omnino certè neceſſe eſt:Sed & hoc fugiſti,& conteſtationi iſtum rerum omnium ignarum inſcripſiſti. Proinde perſpicuum vobis eſt, Iudices, cõteſtationem non eſſe veram:ídque iſti ipſi confitentur. Quin & illud iuſtum eſt,non pati Leoſtratũ mox dicere,quæ non fuit auſus inſerere conteſtationi. Neque verò vllum eſſe actionis iniquius genus, & propter quod magis iraſcendum ſit, iis qui illo vtuntur, C quàm conteſtationes,inde potiſſimum cognoſcetur. Primùm neceſſariæ non ſunt vt cæteræ: ſed à conſilio & voluntate conteſtantis oriuntur. Nam ſi controuerſia non aliter explicari poſſet, niſi conteſtareris: fortaſſe cõteſtari neceſſe eſſet. Sin etiã ſine cõtedatur: ſtatione in omnibus conciliabulis agendæ cauſæ poteſtas nónne temeritatis & ſummæ deſperationis argumentum eſt conteſtatio? Neque enim eam legiſlator neceſſariam fecit aduerſariis:ſed ſi conteſtari voluerint,conceſſit,veluti periclitans ingenia & mores ſingulorum,quantopere nobis libeat temerè aliquid agere. Præterea quantum in conteſtantibus eſt,neque curiæ eſſent,neque iudicia fierent. Id enim conteſtationum ingenium eſt, vt eæ hæc omnia prohibeant, & ſingula excludant,quò minus in iudicium veniant, quantum quidem eſt in voluntate conteſtantis. Quapropter exiſtimo illud hominum genus pro communibus hoſtibus omnium eſſe rerum habendum, neque eos vnquam apud vos diſceptare. Vltrò enim quiſque conteſtandi periculum,non coactus ſubit. Ac falſam eſſe conteſtationem,tum è ſcriptis, tum è dictis orationibus,certò ferè cognouiſtis. Iam illud etiam,legibus nobis hæreditatem tribui,paucis vos edocebo: non quin id ex iis quæ initio diximus, intellexeritis, ſed vt inſtructiores ſitis, ad iſto-

In διαμαρτυρίας & legum expoſitio, cum commonitione de adoptionum licentia.

rum mendacia iuſtis rationibus repudianda. In vniuerſum igitur Archiadæ ſumus, cuius eſt hæreditas, genere virili proximi & adoptio, quàm ille fecit, irrita eſt: quoniam cæteri in paternam familiam reuerſi ſunt: is verò qui relictus fuerat, ſine liberis deceſſit. Quæ cum ita ſint, poſtulamus hæreditatem, nulla bona Leoſtrato erepturi (nam iſti ſua habent) ſed ea recuperaturi, quæ ab Archiade relicta, legib. ad nos redierunt. Lex enim iubet potiores haberi mares, & maribus prognatos: qui nos ſumus. Neque verò ei fuerunt: qui verò ſunt, iJ nos ſumus. Deinde profectò non eſt æquum, vt adoptiuus filius alios adoptiuos introducat: ſed vt eos relinquat qui in familia naſcuntur: quæ res ſi defecerit, vt cognatis hæreditates reſtituantur. Hæc enim Leges iubent. Quî enim non quiſque veſtrûm propinquitate & iure generis excludetur, ſi adoptiuis iſta licentia concedetur? Videtis enim aſſentationibus plurimos delinitos, & diſſenſionibus cognatorum ſæpe alienatos, filios adoptare. Quòd ſi adoptato, contra legem quemuis adoptare licuerit: nunquam familiis hæreditates reſtituentur. Quòd vt præcaueret legiſlator, vetuit, ne, qui ipſe adoptatus eſſet, filium adoptaret. Qua ratione iſte definiit? Cum inquit, naturali filio relicto in familia, reuertatur: apertè ſanè ſignificat, non eſſe adoptandum. Fieri enim non poteſt, vt naturalem quiſquam filium relinquat, niſi quem ipſe procrearit. Tu autem Leoſtrate, poſtulas, defuncto illi in noſtram familiam adoptato adoptiuum in hæreditatem introducere: quaſi tuas poſſeſſiones, & non genere proximo tradendas, inuaderes. Nos verò, Iudices, ſi defunctus aliquem adoptaſſet, quanquam lege non ſinente, pateremur: aut, ſi teſtamentum reliquiſſet, id quoque ratum haberemus. Nam ab initio tales perpetuò fuimus, vt iſtis bona occupantibus non aduerſaremur, & pro ſua libidine retrorſum abeuntibus. Poſtquam autem nunc tandé & ab iſtis ipſis & à legibus res in lucẽ prolata & conuicta eſt: & hæreditatem nobis tribuendam cenſemus Archiadæ: & penes nos eſſe, filij adoptationem, qui prius adoptati nõ ſumus: non penes iſtos. Si quidẽ iurè opinor legiſlator, vt & calamitates cognatorum, & elocationes mulierum, genere proximis mandauit: ſic & hæreditatates, & bonorum perceptionem, iiſdem reſtituit. Quod verò eſt omnium maximum, vobiſq. notiſſimum. Solonis lex nec teſtamentum facere adoptiuum, nec legare ea quæ ſunt in familia, cum adoptatur, ſinit. Iurè omnino. Nã autoritate legum adoptato in alienas opes, non ſic vt de priuatis rebus eſt ſtatuendum: ſed ex præſcripto legum, ſingula ita vt perſcripta ſunt facienda, Sicut lex ait: Qui non adoptati fuerant, cùm Solon magiſtratum iniret, eis teſtamenti faciẽdi ſuo arbitratu, ius eſto. adoptatis verò teſtamenti factio ne eſto: ſed aut viuentes relicto naturali filio, in familiam redeunto vel defuncti, hæreditatem primis cognatis adoptatoris reſtituunto.

ARGVMEMTVM ORATIONIS IN Euergum & Mneſibulum teſtes.

Athenienſibus claſſem ad bellum properè inſtruentibus, armamenta triremium præfectis deerant. Itaq. decretum ſcribitur, vt inſtrumenta naualia, quampri-

A ἀρχῇ εἰρημένοις, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον πρὸς τὴν τούτων ψευδολογίαν τὰ δίκαια μνημονεύητε. τὸ μὲν γὰρ σύνολον, ὄντες Ἀρχιάδῃ, οὗ ἐστιν ὁ κλῆρος, οὗτοι πρὸς ἀνδρῶν κατὰ γένος ἐγγυτάτω, καὶ τῆς ποιήσεως ἣν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, τῶν μὲν ἐπανεληλυθότων εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τοῦ δ' ἐγκαταλειφθέντος ἄπαιδος τετελευτηκότος, τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν, οὐδεμίαν οὐσίαν Λεωστράτου ἀφαιρούμενοι (οὗτοι μὲν γὰρ τὰς ἑαυτῶν ἔχουσι) τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου δὲ καταλειφθείσης, καὶ οὔσης ἐκ τῶν νόμων ἡμετέρας. ὁ γὰρ νόμος, ὦ ἄνδρες δικασταί, κελεύει κρατεῖν τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων. οὗτοι δ' ἡμεῖς ἐσμέν. οὐκ ἦσαν τοίνυν παῖδες ἐκείνῳ. οἱ δ' ὄντες, ἡμεῖς ἐσμέν. ἔπειτα οὐ δίκαιον δήπου, τὸ ποιητὸν υἱὸν ποιητοὺς ἑτέρους εἰσάγειν· ἀλλ' ἐγκαταλείπειν μὲν γιγνομένους, ὅταν δὲ τοῦτ' ἐπιλίπῃ, τοῖς γένεσιν ἀποδιδόναι τὰς κληρονομίας. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. ἐπεὶ πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ὑμῶν τῆς κατὰ γένος B ἀγχιστείας, ὅταν τοῖς ποιητοῖς ἡ ἄδεια αὕτη δοθῇ. ὁρᾶτε γὰρ ὅτι ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι, καὶ ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες, ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται. εἰ δ' ἔσται τῷ εἰσποιηθέντι παρὰ τὸν νόμον εἰσποιεῖν ὃν ἂν βούληται, οὐδέποτε τοῖς γένεσιν αἱ κληρονομίαι δοθήσονται. ἃ καὶ προνοηθεὶς ὁ νομοθέτης, ἀπεῖπε τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὄντι, ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι, τίνα τρόπον διορίσας περὶ τούτων; ὅταν εἴπῃ, υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπόντα, ἐπανιέναι. δηλοῖ δήπου φανερῶς, ὅτι οὐ δεῖ ποιεῖσθαι. ἀδύνατον γάρ ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὼς ᾖ τινι. σὺ τοίνυν, ὦ Λεώστρατε, ἀξιοῖς τῷ τετελευτηκότι εἰσποιητῷ εἰς τὸ ἡμέτερον γένος ὄντι, ποιητὸν εἰς τὸν κλῆρον εἰσαγαγεῖν, ὥσπερ ἐπὶ τὰ σαυτοῦ κτήματα, καὶ οὐκ εἰς τὰ κατὰ νόμον τῷ προσήκοντι δοθησόμενα βαδίζων. ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες δικα-C σταί, εἰ μὲν ὁ τετελευτηκὼς ἐποιήσατό τινα καίπερ οὐ διδόντος τοῦ νόμου, συνεχωροῦμεν ἂν αὐτῷ· ἢ εἰ διαθήκας καταλελοίπει, καὶ ταύταις ἂν ἐνεμείναμεν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτοι ὄντες διετελοῦμεν, οὐκ ἐναντιούμενοι τούτοις ἔχουσι τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπανιοῦσιν ἄνω, καθ' ὃν δήποτε τρόπον ἐβούλοντο. ἐπεὶ δὲ νυνί ποτε ὑπὸ τούτων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τὸ πρᾶγμα ἐξελήλεγκται, καὶ οἰόμεθα δεῖν κληρονομεῖν τῶν Ἀρχιάδου· καὶ παρ' ἡμῶν εἶναι τὸν υἱὸν τὸν εἰσποιούμενον, τῶν μὴ πεποιημένων πρότερον, μὴ παρὰ τούτων. δικαίως γὰρ ὁ νομοθέτης, οἶμαι, ὥσπερ καὶ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν, τοῖς ἐγγυτάτω γένους προσέταττε ποιεῖσθαι οὕτω καὶ τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε. τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ γνωριμώτατον ὑμῖν. ὁ γὰρ τοῦ Σόλωνος νόμος οὐδὲ διαθέσθαι τὸν ποιητὸν ἐᾷ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ, ὅταν ποιηθῇ, εἰκότως οἶμαι. τὸ γὰρ κατὰ νόμον εἰσποιηθέντι ἐπὶ τὰ ἑτέρου, οὐχ οὕτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων βουλευτέον ἐστίν. ἀλλὰ τοῖς νόμοις ἀκολούθως περὶ ἑκάστου τῶν γεγραμμένων, ὡς ὁ νόμος λέγει. ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, φησιν, ὅτε Σόλων εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν, ἐξεῖναι αὐτοῖς διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλωσι· τοῖς δὲ ποιηθεῖσιν, οὐκ ἐξὸν διαθέσθαι. ἀλλὰ ζῶντας ἐγκαταλιπόντας υἱὸν γνήσιον ἐπανιέναι, * ἢ τελευτήσαντας ἀποδιδόναι τὴν κληρονομίαν τοῖς ἐξ ἀρχῆς οἰκείοις οὖσι τοῦ ποιησαμένου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΕΥΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗΣΙΒΟΥΛΟΥ ψευδομαρτυριῶν λόγου.

Ἐπειγομένων Ἀθηναίων εἰς στρατείαν ναυτικήν, ἐνέδει σκεύη τριηραρχικά. καὶ γράφεται ψήφισμα, κατὰ τάχος εἰσπράττειν τοὺς ὀφείλοντας σκεύη τριηραρχικὰ τῇ πόλει. οὗτοι δὲ ἦσαν